

**FRANJEVAČKA CRKVA
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU
TJEDNE OBAVIJESTI**

GODINA III. broj 136 14. rujna 2014.

24. NEDJELJA KROZ GODINU - U GODINI „A“

ŽIVOT JE OPRAŠTANJE

U ono vrijeme: Reče Isus Nikodemu:
»Nitko nije uzašao na nebo doli onaj
koji siđe s neba, Sin Čovječji.

I kao što je Mojsije podigao zmiju u
pustinji tako ima biti podignut Sin
Čovječji da svaki koji vjeruje, u njemu
ima život vječni.

Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je
dao svoga Sina Jedinorođenca da
nijedan koji u njega vjeruje ne
propadne, nego da ima život vječni.

Ta Bog nije poslao Sina na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po njemu.«

Ne zaboravite djela Božjih!

Poslušaj, narode moj,
moju nauku,
prikloni uho riječima usta mojih!
Otvorit ću svoja usta na pouku,
iznijet ću tajne
iz vremena davnih.

Kad ih ubijaše, tražiše ga
i opet pitahu za Boga;
spominjahu se da je
Bog hridina njihova
i Svevišnji njihov otkupitelj.

Ali ga opet ustima svojim varahu
i jezikom svojim lagahu njemu.

Njihovo srce ne bijaše
postojano s njime
nit bijahu vjerni Savezu njegovu.

A on im milosrdno grijeh praštao
i nije ih posmicao;
često je gnjev svoj susprezao
da ne plane svom jarošću.

BOG PRAŠTA BEZ MJERE

Gospodine, koliko puta...?
- koliko puta da oprostim
bratu svome ako se ogriješi
o mene?

- koliko puta prijeći preko neki
riječi koje pogađaju i bole?

- koliko puta zaboraviti na djela
koja još i danas peku jer su očita
nepravda?

- koliko puta, Gospodine, reći
čovjeku kraj sebe: opraštam ti?

- koliko puta
smijem ispasti
lud, biti izigran,
biti ismijan?

- Gospodine,
koliko puta i
kako dugo takve
ljude smatrati
braćom?

- da li dva puta,
tri puta, možda
čak i do sedam
puta?

Zar to nije dosta? Sedam puta
dnevno, u istom danu; zar to nije
hrabrost oprostjenja? Zar nema i
opraštanje svojih granica,
Gospodine, a onda isto tako i
svojih pedagoških zakona? Ako se
tako olako dijeli oprostjenje zar će
se itko popraviti? Nastavit će činiti

zlo, vrijeđati ljude oko sebe, jer
prašta se tako lako i tako
jednostavno!

Ti me izenađuješ, Gospodine!
Govoriš o brojci koja nadilazi
svačiju hrabrost. Ona obeshrabruje
i onoga koji se može ogriješiti o
mene, jer ne može stići da me u
jednom danu povrijedi
sedamdeset puta sedam. To je više
i od smjelosti grijeha i uvrede. Zar

mi time možda želiš reći da je
milosrđe i oprostjenje jače od
uvrede i grijeha? Nije li to govor
kako je veća snaga skrivena u
praštanju i ljubavi nego u podlosti i
nepravdi? Ne govori li mi to o
neizrecivoj snazi koja se krije u
praštanju? Zato praštanje mora

biti iznad svake mogućnosti ljudskog grijeha.

Možda mi zapravo time želiš reći, da je to samo tebi, samo Bogu moguće. Jer, čovjek takvog iskustva nema. Ali Bog ima. I moram se zamisliti, Gospodine. Koliko puta si ti meni oprostio? Koliko puta sam bio potreban tvoje riječi oprostjenja, tvog milosrđa? Nije li moja najčešća molitva zapravo kajanje i molba za smilovanjem? Da, Gospodine, trebao sam te tako često i trebat ću te opet kao onoga koji mi prašta moje grijeha, moje opetovane grijeha, moje uvijek iste slabosti. I neprestano ti dolazim s jednom te istom molbom: o p r o s t i ! Da, Gospodine, oprosti mi. Opraštaj mi često, opraštaj mi i više puta dnevno. Mislim da se ovo neizrecivo praštanje izrečeno u brojci sedamdeset puta sedam odnosi zapravo jedino na odnos između tebe i mene! Oprosti mi i danas i svakog dana iznova. Oprosti mi za cijeli život bez garancije da te možda opet neću uvrijediti. Ne želim, Gospodine, ali ti jedini znaš kako sam sazdan. Hvala ti!

fra Zvezdan

CRTICA O SVECU TJEEKOM OVOG TJEDNA

Josip Kupertinski

18. ožujka 1628. zaređenje za svećenika. I tada se počeo pokazivati njegovi mistični darovi koji mu brzo stekoše glasovitost, ali i mnoge "žive križeve". On sam je nastojao ostati ponizan, skroman, a prihvatio je upravo herojski zakon pokore, mrtvenja, posta i odricanja. Naročito strogo je obdržavao siromaštvo i poslušnost. Zbog svojih ekstaza i lebdenja probudio je sumnju inkvizicije pa je 21. listopada 1638. morao napustiti svoj dragi samostan u Grottelli te poći u Napulj da bude podvrgnut ispitivanju pred sudištem tamošnje inkvizicije. Čudo se ponovilo u kapeli ženskoga samostana Sv. Grgura pred samim sucima inkvizicije. I oni ga vidješe kako u zanosu lebdi u zraku.

Umro je sveto u zoru 18. rujna 1663. Blaženim je proglašen god. 1753., a svetim god. 1767. Zanimljivo je da ga zazivaju u pomoć đaci i studenti, osobito oni koji idu na ispite.

Riječ je o praštanju. Isus želi dati pravila praštanja među braćom, u crkvenoj zajednici. I zato odgovara na Petrovo pitanje prisposobom o nemilosrdnom sluzi koji nije imao smilovanja nad svojim drugom.

Iskustvo Boga koji prašta, Boga Oca milosrđa i ljubavi tijesno je povezano s iskustvom praštanja u ljudskim dimenzijama među braćom. Susret braće u praštanju i ljubavi može se u neku ruku nazvati sakramentom, vidljivim znakom onoga što se događa i u dimenziji naše veze s Bogom. Što je to iskustvo praštanja i prihvaćanja drugoga jače i iskrenije, to je lakše i istinitije moguće osjetiti i iskustvo Boga koji prašta i prihvaća.

Možda su naše predodžbe o Bogu koji kažnjava, koji je katkada okrutan i nemilosrdan, o Bogu koji je daleko, povezane s našim iskustvima u kojima se mi pokazujemo pred ljudima i okrutni, i udaljeni i nemilosrdni. Današnje evanđelje želi nam upravo tu dimenziju otkriti. Nemilosrdni sluga najprije je čovjek koji proživljava istinsku radost, jer Gospodar (tj. Bog) velikodušno oprašta. Ali, u završnici on otkriva i okrutno (ili bolje rečeno razočarano, rasrđeno) lice Gospodara (tj. Boga), budući da sam nije znao u svojoj praksi što je to milosrđe i praštanje u odnosu na svoga druga.

I u planu našeg života s Bogom mi smo tako često iskusnici Božjeg milosrđa i dobrote. Tako često proživljavamo to u sakramentu praštanja u ispovijedi, zatim opet u različitim trenucima gdje iz dubine svoje duše zatrebamo i zavapimo za Bogom milosrđa. I Bog nam se uvijek otkriva. Pokazuje nam lice svoje. Daje izdašno svoj mir. To su trenuci istinskog olakšanja, rasterećenja, radosti. Bog neizbrisivo baca „na dno mora“ sve naše grijeha.

Međutim, to iskustvo traži od nas da i „mi otpustimo dužnicima našim“. Poziva nas na praštanje. Jer bez ove druge dimenzije brzo ćemo se zatvoriti i za istinsko iskustvo vjere prema Bogu ljubavi i praštanja. Želimo li uvijek na svjež način proživljavati Boga ljubavi i praštanja, tada je neophodno da počnemo istinski praštati i prihvaćati braću oko sebe.

IZ KATOLIČKOG KALENDARA

Ponedjeljak, 15. rujna:

BDM Žalosna.

Utorak, 16. rujna:

sv. Kornelije, papa i
Ciprijan, biskup, mučenici.

Srijeda, 17. rujna:

Rane svetog našeg
Oca Franje.

Četvrtak, 18. rujna:

sv. Josip Kupertinski,
redovnik.

Petak, 19. rujna:

sv. Januarije, biskup i
mučenik.

Subota, 20. rujna:

sv. Andrija Kim i dr.
mučenici.

POBOŽNOSTI KROZ TJEDAN

SVAKOG UTORKA je u našoj crkvi neposredno prije večernje sveti mise pobožnost u čast svetom Antunu Padovanskom,

RASPORED

EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom

u 9, 11 i u 18 sati.

Radnim danom u 18 sati.

Ponedjeljkom **nema** sv. mise

www.franjevci-zemun.com

tel. 011 / 2198134